

24de Møde.

Torsdag den 13. November Kl. 1.

Formanden: Fra Statsministeren har jeg modtaget følgende Skrivelse:

„Statsministeriet.

København, den 12. November 1924.

Jeg skal herved anmode Hr. Formanden om at ville meddele Folketinget, at Hans Majestæt Kongen efter derom af Statsministeriet nedlagt Forestilling under 10. d. M. har bestemt, at Sager vedrørende Administrationen af Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924 om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling (herunder de dertil knyttede Hospitaler og Sanatorier) samt vedrørende Finsens medicinske Lysinstitut fra den 15. November d. A. at regne overgaar fra Indenrigsministeriet til Socialministeriet, og at Administrationen af Lovgivningen om Statsstøtte til kommunale Arbejder (Lov Nr. 48 af 5. Februar 1918 med senere Forlængelseslove) fra samme Tidspunkt henlægges fra Socialministeriet til Indenrigsministeriet.

Th. Stauning.

Holck.

Folketingets Formand.“

Fra Ministeren for Industri, Handel og Søfart har jeg modtaget følgende Skrivelse:

„Ministeriet for Industri,
Handel og Søfart.
(Erhvervsministeriet).

København, den 12. November 1924.

Under Henvisning til, at Borgmester P. Hedebo har nedlagt sit Mandat som Medlem af Landstinget og dermed er udttraadt af det i Henhold til Lov Nr. 32 af 5. Februar 1923 om Ændring i Lov af 21. September 1922 om Statens Medvirken til en Reorganisation af Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselsbank nedsatte Udvalg, tillader jeg mig at anmode Rigsdagens Formænd om at ville foranledige, at Rigsdagen foretager Valg af et nyt Medlem til det paagældende Udvalg.

Th. Stauning.

S. Tetens.

Til Rigsdagens Formænd.“

Udenfor Dagsordenen har Justitsministeren Ordet for at forelægge nogle for hans Vedkommende tidligere anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal i Dag have den Ære for det høje Folketing at fremsætte 4 Lovforslag, der vedrører Ægteskabslovgivningen. Det første og langt det vigtigste af disse Lovforslag vedrører *Ægteskabets Retsvirkninger* og er, som det snart vil fremgaa af Forelæggelsestalen, i Hovedsagen en gammel Bekendt af det høje Folketings Flertal — jeg mener hermed ikke politisk, men bogstaveligt Flertal. Allerede ifølge Christian den Femtes Danske Lov af 1683 var der Formuefællesskab mellem Ægtefæller, men hele Fællesboet var undergivet Mandens Raadighed, og Hustruen var ganske umyndig i formueretlige Forhold. Først saa sent som ved Loven af 7. Maj 1880 blev der tillagt den gifte Kvinde selvstændig Raadighed over sit Selverhverv, og ved Lov af 7. April 1899 fik hun samme Myndighed i Formueforhold som den ugifte Kvinde, men hendes Raadighed over Fællesboet vedblev at være stærkt begrænset, og Hustruen raader i Virkeligheden kun over saadant Selverhverv, som ikke er grundet eller vedligeholdes væsentligt ved Mandens eller Fællesboets Midler. Dog blev der i 1899 givet Hustruen en Medraaden med Hensyn til fast Ejendom under visse Betingelser, og derhos har Hustruen Raadighed over, hvad hun ved Arv eller Gave har faaet som Særeje, og hvad der i Henhold til Ægtepagt er Særeje, samt over visse personlige Rettigheder, over Pensioner og lignende.

Med Hensyn til Gældsansvar er det ved Lovens § 15 bestemt, at en Hustru ikke kan gøre sig ansvarlig eller medansvarlig for Gæld eller Forpligtelser, der er stiftet af Manden, eller frafalde en hende tilkommende Sikkerhed i Mandens eller Fællesboets Gods, medmindre der erhverves Godkendelse fra Overvrigheden.

Under Henvisning til den Retsstilling, som den gifte Kvinde i øvrigt har opnaaet, er der jo gennem mange Aar rejst Krav om Mandens og Kvindens Ligestilling i det hele indenfor Ægteskabet, og nærværende Lovforslag tilsigter at tage et afgørende Skridt hen imod denne Ordning.

Allerede i Rigsdagssamlingen 1918—19 fremsattes der jo et Forslag til Lov om Ægteskab. Det var en Sammenarbejdning af de to Forslag til Lov om „Ægteskabets Indgaaelse og Opløsning“ og om „Ægteskabets Retsvirkninger“, som Familieretskommissionen havde udarbejdet, og som blev offentlig-